

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1709. usque ad annum 1714

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 90119266

§. 4. Hujus Constitutionis recognitio in Galliis facta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67615)

„plinam Ecclesiæ agunt, rigore Principum conterantur, ipsamque disciplinam, quam Ecclesia exercere non prævalet, cervicibus superbiorum potestas principalis imponat. Sperantes itaque, quod non sit labor noster, futurus inanis, tibi quoque, qui extirpandis ejusmodi damnatis erroribus, hæctenus tanta cum laude adlaborasti, paterno corde merito gratulamur, ac præstantiora quæque in dies de tuo in nos & hanc sanctam Sedem studio præsumentes in constantissima regalis animi tui religione plane conquiescimus. Quæ omnia fusius ex dilecto Filio nostro Josepho S. R. E. Cardinali de La Tremoille, cum quo hac de re pluribus egimus, accipiet Majestas tua, cui interim Apostolicam benedictionem amantissime impertimur.,

Sæc. XVIII.
A. C. 1713.

§. IV.

Hujus Constitutionis recognitio in Gallis facta.

Priusquam Pontifex hanc Constitutionem in Gallias mitteret, illius exordium & epilogum, uti promiserat, Tremollio Cardinali exhibuit, qui tamen nonnulla verba, quæ Gallis offensionem esse possent, suppressi rogavit, quibus etiam mox præsentem eodem

*Lafiteau
Hist. de la
Const. t. I.
pag. 144.
Dorfan.
Journal.*

Sæc. XVIII Cardinale correctis Pontifex quatuor
 A.C. 1713 Constitutionis exemplaria Tremolio
 tradidit, ad Ludovicum Franciæ Re-
 gem transmittenda. Insimulat pepe-
 ram recentior quidam Author Pontifi-
 cem de violata promissi fide, eoque
 præfatæ Constitutionis typum, prius-
 quam Romæ promulgaretur, juxta ite-
 ratam promissionem Regi submittere
 neglexisset: At ipsemet hic Author re-
 fert, quod Pontifex hanc Bullam Patii
 Telliero Regis Confessario transmie-
 rit, *ut suæ promissioni satisfaceret*, ac
 propterea Rex de Pontifice, ac si data
 fidei defuisset, nunquam questus esset:
 aliunde vero Rex nihil libertatibus Gal-
 licanis, & Parlamentorum principis
 adversum inferi desideravit, cujus voto
 per Tremolii Cardinalis correctionem
 Romæ satisfactum, eidemque Consti-
 tutionis præambulo, ejusque conclu-
 sione exhibita; ipsam vero fidei defi-
 nitionem Parlamenti judicio relinque-
 re, hætenus inauditum fuisset: Die
 erat vigesima quarta Septembris, qua
 Regi tum Fontis Bellaquei degenti præ-
 fata tradebatur constitutio, tanto ex-
 cepta gaudio, ut Rex de insignis vi-
 storix nuntio majorem lætitiã explicare
 haud potuisset, mox ergo per
 Torcyum Marchionem unum illius
 exemplar ad Noailium Cardinalem
 alte

alterum ad Regii Senatus Præsidentem ^{Sæc. XVIII.}
transmitti, præcepit, præfatoque Car- ^{A. C. 1713.}
dinali injunxit, ut cum Voisinio Viro
eruditione ac Religionis studio satis
inclyto de congruo hanc Constitutio-
nem acceptandi modo conferret. Post-
quam igitur Cardinalis Noaillius li-
brum, quem ipse approbaverat, a sum-
mo Pontifice damnatum ejusque Bul-
lam in Regis manibus jamjam versari
intellexerat, sero nimis dolebat, quod
maturam approbationis revocationem
suadentibus obstitisset, ut tamen ali-
quatenus nominis sui maculam elueret,
paulopost, ac rursus die vigesima quinta
Februarii anno sequenti edita Instru-
ctione Pastoralis approbationem suam
solemnius revocabat. Interim Voisi-
nius Parisios ad Noaillium Cardina-
lem delatus, eidem proposuit, aptissi-
mos Pontificiam Constitutionem acce-
ptandi modos esse, vel per Episcopos
tum Parisiis agentes, vel per Provin-
ciales Synodos, vel per singulos Epi-
scopos in sua quisque Diæcesi. Hanc
in rem Voisinus Noaillio Cardinali ex-
hibuit formulam decreti, quo a singu-
lis Franciæ Episcopis præfata Constitu-
tio acceptaretur, cujus summa hæc
erat. „Postquam Clemens XI. pluri-
„mas propositiones ex Quesnelli re-
„flexionibus extractas mature discusse-

Sæc. XVIII. „rat, easque ad Regis preces sua Con-
 A. C. 1713. „stitutione damnauerat, Ecclesie no-
 „stræ traditionem tam in libri quam
 „propositionum censura per Sedem Apo-
 „stolicam lata elucescere cognovimus
 „cum autem ad evertendos ubique er-
 „rores, & præscindendam omnem No-
 „vatoribus occasionem nil magis, quam
 „membrorum consensus cum supremo
 „capite conferat, hinc nostrum con-
 „Apostolico iudicio consensus omnibus
 „Diæcesis nostræ fidelibus manifestum
 „reddere intenti, propositiones præ-
 „fatumque librum censuris perstrictum
 „corde & animo, simpliciter & abso-
 „lute damnamus, cunctisque hunc li-
 „brum legere vel retinere prohibemus,
 „& declaramus, nos contra eos, qui
 „adversus hanc Papæ Constitutionem
 „obloqui, docere & scribere, aut dam-
 „natas propositiones defendere atque
 „taverint, omni legum severitate affe-
 „ros. Præcipimus etiam, ut hæc
 „Pontificis Constitutio publice in om-
 „nibus Ecclesiis prælegatur, atque ad
 „Episcopalis Curie acta referatur &c.
 Ne vero Noailii Cardinalis exemplum
 debitæ observantiæ pronitatem retu-
 daret: hæc Noailii nomine subjunxit
 erant verba: „Nos approbationem Que-
 „neliani libri a nobis eo tempore factam
 „quo sub pietatis & Religionis velo
 „mis

„mine errores tecti latebant, nec ad-
 „huc satis attente examinati & dam-
 „nati erant, revocamus.„ Enimvero
 Noaillius hunc decreti typum sibi pro-
 bar simulabat, fugessit tamen, sibi
 videri, generalia Ecclesiæ negotia *con-*
ciliariter esse tractanda, proin Con-
 stitutionem in materia fidei emanatam
 in Synodis Provincialibus esse acce-
 ptandam. Placuit Voisinio hæc Noailli
 propositio, subjunxit tamen, quod Rex
 præprimis certior fieri desideret, quid
 ipse Cardinalis in Metropolitanæ suæ
 Ecclesiæ Synodo decreturus esset: ad
 hæc reposuit Noaillius, se quidem vix
 fugitivo oculo perlustrasse Constitutio-
 nem, nec sibi exploratam esse suorum
 Suffraganeorum mentem, nihilominus
 se Provincialium Synodorum decisione
 adhæsurum, ac propterea mox edenda
 instructione Pastoralis se suam approba-
 tionem revocaturum, præfatique libri
 lectionem cunctis interdicturum: Hæc
 non sine maximo animi sui gaudio ex-
 cepit Voisinius, qui etiam Noaillum
 hortabatur, ut suæ instructionis for-
 mulam, priusquam illam promulga-
 ret, ad Regem transmitteret: Cessit
 huic petito Noaillius, moxque suæ re-
 vocationis literas ac damnationis de-
 cretum unacum epistola die vigesima
 Septembris data ad Voisinium trans-
 misit,

Sæc. XVIII.
 A. C. 1713.

Sæc. XVIII. misit, petiit tamen, ut Rex hanc for-
 A. C. 1713. mulam nec Byssio Meldensi Episcopo,
 nec Patri Tellierio communicaret. Hac
 Noaillii declaratione Rex plene con-
 tentus, mox supremum Regii Senatus
 Præsidem jussit, ut ipse unacum Car-
 dinale Noaillio, ceterisque Senatori-
 bus discuteret, utrum in præfata Con-
 stitutione nil libertatibus Gallicanis
 contrarium contineretur: Hi die præ-
 ma Octobris examini fecere initium,
 & duntaxat propositionem nonagesi-
 mam primam de excommunicationis
 injustæ metu carpentes notabant, ac
 propterea acceptationis actis addendam
 esse ajebant hanc clausulam, *quin ac-
 ceptatio Gallicis principiis circa bonum vel
 malum usum censurarum Ecclesiasticarum
 directe vel indirecte officere valeat.*

§. V.

*Franciæ Præsulorum conventus pro ditione
 Pontificiæ Constitutionis ac-
 ceptatione.*

Dorsanne
Journal t. I.
pag. 44.
Lafiteau
Hist. de la
Const. t. I.
pag. 149.
Lettr. du
Roy a l'As-
sembl.

Quamprimum Pontificiam Constitutio-
 tionem Regni legibus consonam
 esse constabat, Bentivoglius Nuntius
 Apostolicus die tertia Octobris nomine
 Pontificis eandem unacum Clemen-
 tis XI. literis supra allegatis Regi ob-
 tulit, asserens, spem se habere maxi-
 mam,